

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/146/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200458
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720200458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobkýň: 1/ R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., ul. I. č. XXXX/XX, 2/ P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., ul. I. č. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou - žalobkyňou 1/, proti žalovanému: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ul. P. O. Y. č. XXXX/XX, o náhradu škody na zdraví a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkýň 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6C/8/2020-240 zo dňa 09. júna 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 6C/8/2020-240 zo dňa 09.06.2021 žalobu zamietol v celom rozsahu (výrok I.). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 07.02.2020 sa žalobkyne domáhali voči žalovanému, žalobkyňa 1/ náhrady škody na zdraví vo výške 1.200,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške vo výške 200,- eur a žalobkyňa 2/ náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 400,- eur. Uviedli, že dňa 07.02.2018 žalobkyňa 1/ fyzicky napadol žalovaný čím jej spôsobil viaceré poranenia. V tomto smere udalosť podrobne popísala. Obe utrpeli nie zanedbateľnú psychickú ujmu Žalobkyňa 2/ sa strhávala niekoľko týždňov zo sna. Trpela nespavosťou. Dlhšiu dobu bola v strese. Dňa 26.06.2018 podala žalobkyňa 1/ trestné oznámenie vo veci podozrenia z trestného činu úmyselného ublíženia na zdraví na žalovaného, ktoré bolo prekvalifikované na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a to hlavne na základe znaleckého posudku MUDr. Andreja Hajtmána, PhD. s čím nesúhlasila. Znalecký posudok jej nebol zaslaný ani po opakovanej žiadosti. Tento je nepravdivý lebo absolútne nekorešponduje so skutočnosťou. Hrubo bagatelizujúci jej stav. Prokurátor sa stotožnil s obsahom znaleckého posudku a teda aj on ju asi považoval za nedôveryhodnú podvodníčku. Ide jej hlavne o fakt, že nepravdivý znalecký posudok legitimizoval žalované. Bude požadovať ďalší znalecký posudok. Žiadala, aby predvolali dvoch príslušníkov policajného zboru, aby potvrdili, čo im žalovaný bezprostredne po skutku uviedol. Vyšetrovateľ ani prokurátor na vec nereagovali. Navrhla vykonať ďalšie dokazovanie. Overiť skutočnosti, či absolvoval žalovaný výcvik súvisiaci s násilím, či tento mal v čase skutku v priestoroch, v ktorých podnikal drahý alkohol, cigarety, poistenie.

3. Žalovaný popieral akúkoľvek škodu čo do dôvodu a výšky. Tvrdil, že žalobkyňi 1/žiadnu škodu nespôsobil. Dôkazy, ktoré táto navrhla sú v rozpore s princípom rovnosti strán sporu. Na základe dostupných informácií mala žalobkyňa 1/ viesť viacero sporov so súdmi, bývalým zamestnávateľom, či spoločnosťou Gaya. Nepreukázala príčinnú súvislosť poškodenia jej zdravia, či zdravia jej matky - žalobkyne 2/ s jeho konaním. Navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyne 1/ a 2/ v replike uviedli, že žalovaný a jeho falošní svedkovia klamú. Udalosti opísala pravdivo. V bare sa nenachádzala ani manželka žalovaného ani uvedení svedkovia. Neprebehla ani konfrontácia. Čo sa týka príčinnej súvislosti uvádzané dôkazy nie je možné považovať za skutočne dôkazy. Polícia nepostupovala objektívne. Nič skutočne neoverovala.

5. Podľa súdu žalobkyňa 1/ v priebehu sporu doručovala viaceré rozsiahle podania, ktorých obsah viac menej nesúvisel s predmetom sporu. Opakovala totožné tvrdenia o nepravdivosti znaleckého posudku a účelovom konaní orgánov činných v trestnom konaní ako aj manipulácii trestného a priestupkového konania.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so správou profesora MUDr. S. Y., PhD., otolaringológa, správou MUDr. D. J., psychiatra z júna 2014, lekárskeho posudkom vystaveným MUDr. P. J., traumatológom, ambulantným záznamom ortopedickej kliniky MUDr. C. V. zo dňa 08.02.2018, správou MUDr. C. V., rehabilitačnej ambulancie zo dňa 05.03.2018, odborným vyjadrením MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., súdneho znalca z odboru zdravotníctvo zo dňa 16.11.2018 ako aj obsahom pripojeného priestupkového spisu č. OÚ-MT-OVVS-2019/007188/136/C. Z tohto spisu mal zistené, že uznesením zo dňa 06.09.2018 poverený príslušník OO PZ Vrútky ČVS: ORP-510/VR-MT-2018 začal trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona voči žalovanému, uznesením Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 23.11.2018 ČVS:KRP-116-Ž-VT-ZA-2018, ktorým bolo trestné stíhanie postúpené príslušnému orgánu Okresného úradu v Martine, odboru všeobecnej a vnútornej správy na prejednanie priestupku, lebo nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý je priestupkom, uznesením zo dňa 28.02.2019 č. 2Pv/451/18/5506-9, ktorým prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine zamietla sťažnosť poškodenej žalobkyne 1/ proti uzneseniu o postúpení vecí, pretože nie je dôvodná, rozhodnutím Okresného úradu Martin, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 04.09.2019 č. OÚ-MT-OVVS-2019/007188/136-C o zastavení konania vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal žalovaný dopustiť. V konaní nebolo bezpochyby preukázané, že sa obvinený dopustil skutkov kladených mu za vinu.

7. Žalobkyňa 1/ (rovnako aj v procesnom postavení splnomocnenej zástupkyne žalobkyne 2/) na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu ako aj písomných vyjadreniach. Uviedla, že netrvá na kontrolnom znaleckom posudku. Nemá k dispozícii znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní. Žiadala, aby bol do spisu pripojený posudok MUDr. Hajtmana. Všetky dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom a priestupkovom spise považuje za nezákonné. Nemohla sa s nimi oboznámiť. Nebola konfrontácia. Nemohla sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam. Dozvedela sa o tom všetkom až po ukončení konania. Myslí si, že jeden z policajtov tam nebol. Mali tam kamery. Mohli overiť situáciu. Marili vyšetrovanie. Podstatné je ako súd vyhodnotí dôkazy, ktoré sú vo vyšetrovacom a priestupkovom spise. Znalecký posudok jej mal byť zaslaný poštou v čase vyhotovenia, aby sa mohla k nemu vyjadriť. Chcela byť navrhnuť dôkazy za účelom preukázania, že žalovaný v krčme nepracoval pol roka pre incidentom, ale dlhšiu dobu. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom písomnom vyjadrení. Uviedol, že celé je to nešťastná udalosť.

8. Následne okresný súd citoval ust. § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 418 ods. 2, § 11 a § 13 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) a konštatoval, že na základe uvedených skutočností súd žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť.

9. Žalobkyne sa v konaní domáhali náhrady nemajetkovej ujmy, žalobkyňa 1/ vo výške 200,- eur a žalobkyňa 2/ vo výške 400,- eur. Žalobkyňa 1/ sa domáhala aj náhrady škody na zdraví vo výške 1.200,- eur.

10. V časti uplatnených nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy nemal súd preukázané splnenie predpokladov na vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Pre úspešné priznanie nemajetkovej ujmy musia byť kumulatívne splnené predpoklady, a to 1. zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, 2. vznik nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy a 4. zavinenie. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Žalobkyne neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali zásah spôsobilý vyvolať ujmu a samotný vznik závažnej ujmy, ktorá by odôvodňovala priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V priebehu sporu nepredložili ani jeden dôkaz, ktorý by preukazoval vznik nimi tvrdiacej ujmy. Jednalo sa len o ich subjektívne pocity. Konanie žalovaného (hlasná hudba) nevykazuje znaky neoprávneného zásahu, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť žalobkyňiam nemajetkovú ujmu. A už vôbec nie v takom rozsahu, aby odôvodňoval priznanie náhrady nemajetkovej

ujmy v peniazoch. Nebolo preukázané, že by konanie žalovaného spočívajúce v hlasnej hudbe, bolo protiprávne. Svedkovia ako aj privolaní príslušníci Obvodného oddelenia Policajného zboru hodne uviedli, že hudba nedosahovala výraznú hlasitosť. Skutočnosť, že žalobkyňa 1/ má nadmernú vnímavosť vonkajších zvukov, vibrácií, je senzitívna na hluk, nie je dôvodom, pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

11. Vo vzťahu k žalobkyňou 1/ uplatnenému nároku na náhradu škody na zdraví platí taktiež, že pre jej úspešné priznanie musia byť splnené rovnaké predpoklady ako pri nemajetkovej ujme, a to: 1. porušenie právnej povinnosti, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a 4. zavinenie. Súdu nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Konanie žalovaného tak, ako bolo v konaní preukázané, nemožno charakterizovať ako protiprávny úkon. Za protiprávne konanie ako predpoklad zodpovednosti za škodu je označované konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s výsluchom svedkov v priebehu trestného a priestupkového konania a znaleckým posudkom, nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho opisuje žalobkyňa 1/. Vyhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti nemožno dať za pravdu žalobkyňi 1/ o priebehu skutku. Žalobkyňa 1/ neunesla dôkazné bremeno o priebehu škodovej udalosti. Žalovaný ako majiteľ prevádzky bol podľa názoru súdu oprávnený konať tak, aby zabránil žalobkyňi 1/ v prípadnom poškodení zariadenia podniku a obťažovaní ako jeho samotného, tak aj prítomných hostí. Ak by aj súd pripustil protiprávnosť konania žalovaného, jeho konanie by bolo nutné posúdiť ako nutná obrana. Žalobkyňa 1/ bola opakovane vyzývaná, aby opustila priestor prevádzky a nenarúšala chod podniku, čo nerešpektovala. Preto žalovaný nemal inú možnosť, ako žalobkyňu 1/ vyviešť pred podnik a zabrániť prípadným škodám. Nebolo preukázané, že žalovaný aktívne na žalobkyňu 1/ zaútočil, ako to sama opisovala. Teda, že by využil kopance alebo iné hmaty. Skutočnosť, že žalovaný sa nedopustil protiprávneho konania, potvrdzujú aj závery znaleckého posudku, resp. trestného a priestupkového konania. Keďže absentuje aspoň jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu (protiprávne konanie), z dôvodu procesnej ekonomie sa súd nezaoberal tým, či došlo k naplneniu všetkých predpokladov pre priznanie náhrady škody ako ani samotnou výškou škody.

12. Aj keď žalobkyňa 1/ v priebehu sporu navrhovala vykonať rôzne dôkazy (znalecké dokazovanie, výsluchy svedkov a pod.), svoje návrhy v priebehu sporu opakovane menila a v konečnom štádiu už na svojich návrhoch netrvala. Dôvody, pre ktoré žalobkyňa 1/ navrhla vykonať dôkazy, podľa názoru súdu objektívne nevyvolávali pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku a výpovede svedkov. Jednalo sa len o subjektívny názor žalobkyne 1/ na vykonané dôkazy. Výpovede svedkov boli ucelené a konzistentné ako v trestnom tak aj v priestupkovom konaní. Ich opätovné vypočutie súd nepovažoval za účelné a hospodárne. Sama žalobkyňa 1/ uviedla, že podstatné je, ako súd vyhodnotí dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom a priestupkovom spise. V neposlednom rade súd uviedol, že v civilnom konaní nie je oprávnený riešiť nesúhlas žalobkyne 1/ s priebehom trestného, resp. priestupkového konania. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ majú strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnúť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnúť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jej neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná.

13. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p.) tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie zo dňa 10.09.2021 žalobkyne 1/ a 2/.

15. V odvolaní uviedli, že s rozhodnutím sudcu okresného súdu nesúhlasia, postupoval jednostranným spôsobom, či absolútne nereagoval na jej žiadosti overiť konkrétne skutočnosti - aj jednoduchým položením otázky žalovanému. Sudca v rozsudku zavádza tvrdením, že ona menila (údajne) požiadavky, pritom mu opakovane zdôrazňovala, že konkrétne, tzv. dôkazy (krivé výpovede, lživé tvrdenia) boli proti nej použité spôsobom, ktorému sa v aktuálnom čase nemohla brániť, boli jej zatajené, dozvedela sa tvrdenia konkrétnych osôb až počas súdneho konania. Žalobu podala napriek tomu, že v predchádzajúcom trestnom konaní vo veci napadnutia jej osoby žalovaným (išlo o ochranu zdravia jej matky, o ktorú sa stará, ktorej sa konaním žalovaného náhle zhoršil zdravotný stav), vyšetrovateľ svojim

uznesením trestné konanie zastavil. Sudca nekonal nezávisle, nezabezpečil spravodlivý proces, jej argumenty, žiadosti o preverenie konkrétnych vecí ignoroval, stotožnil sa s výsledkom zmanipulovaného trestného konania, ktoré viedla prokurátorka Tavelová, ktorá predtým totožným spôsobom „vyšetrovala“ nezákonné konanie firmy GAYA, ktorá jej a jej matke poškodila zdravie, a to inštaláciou zariadenia nad jej hlavou vrátane zariadenia, ktoré nebolo určené k účelu, pre ktorý bolo vyrobené, navyše inštalované stupídny spôsobom produkujúce neustále vibrácie.

16. V ďalšej časti odvolania žalobkyňa 1/ opisovala podrobne svoje zdravotné problémy.

17. Uviedla tiež, že lekár MUDr. Y. jej zranenie zbagatelizoval, tiež dĺžku liečby, ktorá podľa neho mala spočívať iba v strebaní hematómu po troch až piatich dňoch. Hematóm od fotila opatrovatel'ka, ktorá jej v tom čase pomáhala, až v tretí deň, dokonca sa až počas súdneho konania na okresnom súde dozvedela, že jedna z možností je tiež, že „simuluje“. Vyšetrovanie vo veci bolo od počiatku marené, polícia bola po nahlásení skutku nečinná. V tomto duchu boli vykonštruované aj ďalšie tzv. dôkazy, ku ktorým patrí aj znalecký posudok MUDr. Hajtmana, ktorý sa aj sudca okresného súdu rozhodol považovať za relevantný dôkaz, stotožnil sa aj s ďalšími tzv. dôkazmi. Zdôraznila, že nie je možné v rozhodovaní vychádzať zo znaleckého posudku MUDr. Hajtmana, pretože vychádzal z neobjektívnej lekárskej správy vyhotovenej MUDr. J., ktorú v oboch konaniach zneužila prokurátorka Tavelová. Ďalej sa žalobkyňa 1/ pýtala čo sledoval žalovaný, či aj sudca keď v jednom z bodov sa zaoberá duševným zdravím jej matky.

18. V ďalšej časti odvolania uviedla, ako došlo k incidentu 07.02.2018 (napadol a zranil ju žalovaný, keď predtým spôsobil svojim konaním zdravotné problémy jej matke, ktorá je na ňu odkázaná, musela situáciu riešiť, vzala spomínanú lekársku správu, žalovaný sa jej iba vysmial, povedal, či ešte nie je mŕtva, a to dunenie dal úplne na doraz, až vtedy od dverí prišla k nemu, bolo jej do plaču, mama bola sama, potrebovala byť čo najskôr pri nej - prišla k nej, v tom hluku nešlo komunikovať, postavila sa oproti nemu a v tom ju kopol do vonkajšej časti pravého kolena, do zhybu, kde sú kĺby, vykrútil jej ruku, padala smerom na hlavu, spadla jej čiapka, ktorú do nej hodil po tom, ako nehybne ležala bezprostredne po jeho útoku, ešte raz jej ju skrútil, padala na chrbát, schňapol ju za bundu v oblasti krku a ťahal von k protiľahlej stene, kde kamery (mestské) sú, žalovaný poprel, že by mal v bare kameru, čomu tiež nie je možné veriť, keďže tam mal alkohol, cigarety, čo má každý aj poistené). Verí, že krajský súd objektívne posúdi, do akej miery je možné považovať uvedené dôkazy (zdôvodnenie rozhodnutia sudcu okresného súdu) za relevantné - súdny znalec z jej neznámych dôvodov vopred vylúčil možnosť, že by jej zranenia vznikli tak, ako ich pravdivo opisovala. Lživé tvrdenia žalovaného, jednoducho dokázateľné, nie bezdôvodné ani dôvody lží, nieto ešte ich overenie sudcu okresného súdu nezaujímali. Ostali sudcom nepovšimnuté, konal, či posudzoval vec jednostranne, v rámci čoho bolo možné, aby žalovaný urážal, či zastrašoval bez obáv aj jej matku. Nešlo o spravodlivý proces.

19. Podľa žalobkyne 1/ žalobu písala aj v mene matky, ktorú v spore zastupuje, pretože žalovaný jej svojim konaním spôsobil psychickú ujmu, keď videla, čo jej spôsobil.

20. Verí preto, že krajský súd vec opätovne posúdi objektívne a uváži, do akej miery, a či vôbec je možné, či morálne použiť lekárske správy, matkinu a jej s jej uvedeným obsahom k dokazovaniu, či ako relevantný dôkaz lživého tvrdenia (tvrdení v krivých výpovediach dvoch policajtov, falošných svedkov, v tvrdeniach znalca MUDr. Hajtmana a že by k jej zraneniam mohlo dôjsť tak ako to pravdivo opísala vyšetrovateľovi aj sudcovi okresného súdu). Sudca vyriekol rozsudok - neunesla údajne ťarchu dôkazov.

21. Sudca jej na predposlednom pojednávaní povedal - potom ako sa vyjadrila, že sa chce oboznámiť s celým obsahom znaleckého posudku, že jej pošle jeho časť (nevie či myslel tu známu či doposiaľ neznámu) odpovedala, že dobre, nech jej ho pošle. Čakala, neprichádzalo nič. Spomenula túto skutočnosť v ďalšom dodatku (kde reagovala na dodatočne zistené skutočnosti), na poslednom pojednávaní, keď túto skutočnosť spomenula, sudca odvetil, že je to v spise, už nemohla urobiť nič, keďže išlo o posledné pojednávanie a sudca vyriekol rozsudok - neunesla údajne „ťarchu dôkazov“. Keď sudcovi po pojednávaní (pri odchode, mal už zrejme vypnutý diktafón) povedala, že o údajných dôkazoch, krivých výpovediach dvoch spomínaných príslušníkov policajného zboru sa dozvedela až na súdnom pojednávaní, čiže o nich nevedela, povedal jej, že to mala riešiť v trestnom konaní. Odpovedala mu, že o existencii spomínaných lživých výpovedí nevedela a to ani v čase priestupkového konania. Krajský súd by mohol vyžiadať skutočné policajné záznamy (ak existujú, keďže polícia bola nečinná dlho po nahlásení skutku), či aj ďalšie z času, kedy ku skutku došlo. Sudca ignoroval potrebu konfrontácie, či overenia skutočnosti, keď požadovala predloženie policajného záznamu z aktuálneho času od dvoch uvedených policajtov (či od vyšetrovateľa, prokurátorky Tavelovej) zaznamenaného v počítačovom systéme bez možnosti manipulácií. Sudca opäť absolútne ignoroval nezákonné konanie žalovaného na súde, úmyselné zavádzanie - nezaujímal ho hlavne dôvod zavádzania, lží žalovaného.

22. Podľa žalobkyne 1/ sudca nezabezpečil možnosť spravodlivého procesu, nekonal na jej (reálne, zákonné) požiadavky, ignoroval skutočné možnosti dokazovania, nekonal nezávisle, kopíroval

rozhodnutie, či tzv. závery vyšetrovania predošlého vyšetrovateľa (v trestnom konaní). Takže nepovažoval za nutné čokoľvek súvisiace s akýmikoľvek jej tvrdeniami brať do úvahy či overovať (ani jednoznačne lži) opierajúc sa o lživý, nepravdivý, účelovo vyhotovený znalecký posudok MUDr. Hajtmána (ak posudok existuje, nevidela ho) tiež údajný záznam s volacím znakom MATICA 604 údajne z 07.02.2019, tiež ďalšie veci - uvedené - nemala možnosť konfrontácie obsahu, formy, porovnania tvrdení so skutočnosťou. Sudca sa jednostranne rozhodoval - opierajúc sa tiež o lživý znalecký posudok. Rozhodnutie sudca považovala za absolútne neobjektívne, stotožnil sa s pofidérnymi dôkazmi, vyhýbal sa overovaniu dôkazov. Verí, že krajský súd rozhodne spravodlivo berúc ohľad aj na jej matku - žalobkyňu 2/, ktorá je odkázanou, chránenou osobou 90 % ZŤP a ktorej sa konaním žalovaného zhoršil zdravotný stav, nebolo možné byť ľahostajný, mala o ňu veľký strach aj ona utrpela traumu, keď videla, čo jej žalovaný urobil. Navyše je od nej závislá - na násilí je veľmi citlivá. Je presvedčená, že tiež jej matka žiada od žalovaného náhradu škody - psychickej ujmy oprávnene.

23. V bode č. 13 odôvodnenia rozsudku sú podľa žalobkyne 1/ jej vyjadrenia uvádzané súdom ako zavádzajúce.

24. Podaním zo dňa 23.09.2021 doručeným súdu dňa 24.09.2022 žalobkyne 1/ a 2/ zaslali súdu podanie označené ako „DODATOK - vo veci - odvolania - proti rozhodnutiu sudcu“.

25. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyň ani k poslanému dodatku písomne nevyjadril.

26. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami konania (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 389 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p.

27. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne 1/ ohľadom nároku na náhradu škody v sume 1.200,- eur zamietol, nakoľko nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Žalobkyňa 1/ neunesla dôkazné bremeno o priebehu škodovej udalosti. Aj keď v priebehu sporu navrhovala rôzne dôkazy (znalecké dokazovanie, výsluchy svedkov a pod.), svoje návrhy v priebehu sporu opakovane menila a v konečnom štádiu už na svojich návrhoch netrvala. V neposlednom rade súd uviedol, že v civilnom konaní nie je oprávnený riešiť nesúhlas žalobkyne 1/ s priebehom trestného resp. priestupkového konania. Rovnako súd zamietol aj žalobu žalobkyň 1/ a 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy pre nesplnenie predpokladov na vznik nároku a neunesenie dôkazného bremena.

28. V zmysle ust. § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.), na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

29. Žalobkyňa 1/ aj ako splnomocnená zástupkyňa žalobkyne 2/ v odvolaní vytykali súdu jednostranný spôsob postupu, nereagovanie na žiadosti na overenie konkrétnych skutočností, nezabezpečenie spravodlivého procesu. Žalobkyňa 1/ sa chcela oboznámiť s celým obsahom znaleckého posudku, ktorý jej súd neposlal. Zotrvávala na tom, že zranenie jej spôsobil žalovaný. Žalobkyňa 2/ spôsobil psychickú ujmu, keď táto videla, čo jej spôsobil.

30. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa 1/ žalobou podanou na súd dňa 07.02.2020 si uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody v sume 1.200,- eur v súvislosti s ublížením na zdraví, ktoré jej mal spôsobiť žalovaný tak, že dňa 07.02.2018 v čase medzi 20.30 hod. a 21.00 hod. ju mal fyzicky napadnúť v bare, do ktorého prišla upozorniť majiteľa baru na hlasnú hudbu a vibrácie, ktoré spôsobovali zdravotné problémy žalobkyne 2/ - matke žalobkyne 1/. Podaniu žaloby predchádzalo trestné oznámenie žalobkyne 1/. Zo spisu vyplýva, že uznesením zo dňa 06.09.2018 poverený príslušník OO PZ Vrútky, ČVS: ORP-510/VR-MT-2018 začal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 23.11.2018 ČVS: KRP-116/Ž-VT-ZA-2018 bolo trestné stíhanie postúpené príslušnému

Okresnému úradu v Martine, Odboru všeobecnej a vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona NR SR č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, lebo nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý je priestupkom. Následne Okresný úrad Martin, odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 04.09.2019 č. OÚ-MT-OVVS-2019/007188/136-C rozhodol vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon a priestupkoch“), ktorého sa mal dopustiť obv. F. D. (žalovaný - poznámka odvolacieho súdu) tým, že dňa 07.02.2018 v čase okolo 20.30 hod. v bare Modrá Lagúna na ul. 1. Čsl. Brigády 2404 vo Vrútkach, potom, čo do baru prišla R. Y. (žalobkyňa 1/ - poznámka odvolacieho súdu) a žiadala, aby stlmil hudbu, pretože hlasná hudba škodí jej 81 ročnej matke (žalobkyni 2/ - poznámka odvolacieho súdu) a následne potom, čo menovaná rukou naznačila, že ide dať hudbu tichšie, chytil ju za ruku a odsunul jej ju, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, tak, že zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch konanie zastavil, pretože skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom a vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupku, ktorého sa mal obv. F. D. dopustiť tým, že dňa 07.02.2018 v čase okolo 20.30 hod. v bare Modrá Lagúna na ul. 1. čsl. Brigády 2404 vo Vrútkach potom, čo do baru prišla R. Y. a žiadala, aby stlmil hudbu, pretože hlasná hudba škodí jej 81 ročnej matke, povedal jej, aby hneď vypadla, že si ju tam nepraje, načo sa R. Y. snažila ukázať mu lekársku správu jej matky, kričal po nej, aby vypadla, povedal jej posmešne, či jej matka ešte žije, či už nie je mŕtva, dal hudbu hlasnejšie a začal hrať šípky, pričom keď to R. Y. videla, postavila sa pred neho, načo ju kopol kolenom do jej pravej nohy, do oblasti ohybu kolena z vonkajšej stany, následne ju chytil za zápästie pravej ruky, s ktorou jej trhol, vykrútil jej zápästie, následkom čoho menovaná spadla na zem na chrbát, pričom jej z hlavy spadla čiapka, ktorú jej neskôr hodil pred podnik a potom ju obvinený chytil za golier bundy vzađu na krku a spôsobil podľa Odborného vyjadrenia č. 245/2018 vypracovaného MUDr. Andrejom Hajtmanom, PhD. znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia zranenie - natiahnutie (ľahké) pomliaždenie krčnej chrbtice, pomliaždenie vzdialenej časti pravého predlaktia a pomliaždenie pravého kolena, ktoré si vyžadovali dobu liečenia 3-5 dní, čím mal úmyselne narušiť občianskeho spolunažívanie iným hrubým správaním a drobným ublížením na zdraví tak, že v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch konanie zastavil, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

31. Vychádzajúc z dispozície právnej normy § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúceho inštitút náhrady škody, predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

32. Podľa § 193 C. s. p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutý podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

33. V konaní nebolo sporné, že žalobkyni 1/ s ohľadom na poskytnuté lekárske ošetrovanie vznikla ujma na zdraví - natiahnutie (ľahké) pomliaždenie krčnej chrbtice, pomliaždenie vzdialenej časti pravého predlaktia a pomliaždenie pravého kolena. Rovnako nebolo v konaní sporné, že medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným došlo k incidentu. Priestupkové konanie voči žalovanému bolo zastavené a teda nebolo jednoznačne rozhodnuté o spáchaní priestupku žalovaným. Takže týmto rozhodnutím okresný súd nebol viazaný a nemohol z neho vychádzať. Ani v konaní pred okresným súdom však nebolo preukázané, že k zraneniu žalobkyne 1/ došlo práve v dôsledku konania žalovaného, spôsobom popísaným žalobkyňou 1/, t.j. nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody žalobkyne 1/ a konaním žalovaného.

Ako už konštatoval odvolací súd, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti, dôkazné bremeno vo vzťahu ku ktorej zaťažuje poškodeného - žalobcu, táto musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná a bezprostredná t.j. nepostačuje možnosť, že k zraneniu žalobkyne 1/ mohlo dôjsť konaním žalovaného, ale táto skutočnosť, teda že k zraneniu žalobkyne 1/ došlo konaním žalovaného, musí byť jednoznačne preukázaná.

34. Podľa odvolacieho súdu teória procesného práva podmieňuje úspech strany konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

35. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 C. s. p., podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi.

36. Podľa 187 ods. 1 a 2 C. s. p. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

37. Dôkaznými prostriedkami sú všetky prostriedky, ktorými možno v civilnom sporovom konaní zistiť skutkový stav veci. Civilný sporový poriadok v ust. § 187 ods. 2 C. s. p. príkladmo vypočítava jednotlivé dôkazné prostriedky.

38. Civilný sporový poriadok v ust. § 132 ods. 1 a § 167 ods. 2, 3, 4 upravuje zákonnú povinnosť strán konania označiť všetky dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, a preto iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva výlučne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu konania, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

39. Podľa § 185 ods. 1 C. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

40. Podľa § 185 ods. 2 C. s. p. súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. Podľa § 185 ods. 3 C. s. p. súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo povinnosťou žalobkyne 1/ preukázať, že k jej zraneniu došlo práve v dôsledku konania žalovaného. Aj keď v žalobe podrobne popisovala ako k incidentu došlo, nepreukázala žiadnymi dôkazmi, že k tomuto došlo ňou uvedeným spôsobom. Teda nenavrhla napr. výsluch svojej osoby, žalovaného, opätovne svedkov, ktorí boli vypočutí v trestnom či priestupkovom konaní, ich konfrontácie, výsluch MUDr. Hajtmana vyhotovujúceho odborné vyjadrenie v trestnom konaní, znalecké dokazovanie a pod.). Odvolací súd sa oboznámil so všetkými podaniami a prílohami žalobkyne 1/. Nepostačovali jej vyjadrenia, že nesúhlasí s priebehom trestného, resp. priestupkového konania. Tiež, že má výhrady voči odbornému vyjadreniu MUDr. Y. poukazujúc hlavne na to, že nebola s ním oboznámená. Na pojednávaní dňa 09.12.2020 predtým ako uviedla, že netrvá na kontrolnom znaleckom posudku, keďže sa má za to platiť na otázku súdu uviedla: „Nemám ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Žiadam len pripojiť priestupkový spis, aby som mala k dispozícii na nahliadnutie znalecký posudok odborné vyjadrenie, ktoré mi nebolo dané k dispozícii“. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že bude pripojený priestupkový spis spolu s odborným vyjadrením, pričom stranám bolo uložené, aby najneskôr do 31.12.2020 navrhli súdu prípadné doplnenie dokazovania. Následne žalobkyňa 1/ v nasledujúcich podaniach došlých súdu dňa 02.02.2021 (č.l.

174, 203 spisu), dňa 11.02.2021 (č.l. 212 spisu), dňa 17.02.2021 (č.l. 221 spisu), dňa 05.03.2021 (č.l. 226 spisu) a dňa 30.04.2021 (č.l. 232 spisu) nenavrhol a nepredložila súdu žiaden konkrétny dôkaz za účelom preukázania svojich tvrdení v súvislosti s konaním žalovaného. Na pojednávaní dňa 09.06.2021 uviedla: „Všetky dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom a priestupkovom spise považujem za nezákonné.....Chcela by som len navrhnúť dôkazy za účelom preukázania, že žalovaný tam v tej krčme pracoval pol roka pred incidentom, ale dlhšiu dobu. Chcela som to na preukázanie toho“. Nebolo povinnosťou súdu odborné vyjadrenie MUDr. Y. žalobkyni 1/ doručovať. Ako strana mala v zmysle ust. § 97 ods. 1 C. s. p. právo nahliadnuť do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a kópie. Okrem toho samotné prejavenie nesúhlasu žalobkyne so závermi vyhotoveného odborného vyjadrenia MUDr. Y. vyhotoveného v trestnom konaní neznamena automaticky jeho neobjektívnosť s posúdením zdravotného stavu žalobkyne 1/. Na uvedené museli byť navrhnuté dôkazy, pričom z vyjadrenia žalobkyne 1/ na pojednávaní vyplývalo, že netrvá na znaleckom posudku.

43. V súvislosti s výčtkami žalobkyne 1/ v odvolaní, z ktorých vyplývalo, že súd mal zistiť objektívnu pravdu ohľadom konania žalovaného, ktorým jej spôsobil škodu na zdraví, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok sa riadi princípom formálnej (čl. 8, § 185 C.s.p.), nie materiálnej, pravdy, t.j. súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré sú strany sporu schopné v konaní relevantne preukázať, a nie je povinný zisťovať tzv. skutočnú pravdu.

44. Pokiaľ sa žalobkyne 1/ a 2/ v konaní domáhali aj náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k tejto v odvolaní nepredniesli žiadne konkrétne a zreteľné námietky spochybňujúce závery okresného súdu.

45. Čo sa týka podania žalobkyne zo dňa 23.09.2021 označeného ako „DODATOK - vo veci - odvolania - proti rozhodnutiu sudcu“ odvolací súd naň neprihliadol. Dôvodom bolo, že v zmysle ust. § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V danej veci rozsudok okresného súdu bol žalobkyni 1/ aj ako splnomocnenej zástupkyni žalobkyne 2/ doručený dňa 26.08.2021 (č.l. 247 p.v. spisu) pričom jej podanie - dodatok k odvolaniu - bolo doručené okresnému súdu dňa 23.09.2021 (č.l. 184 spisu), teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania odo dňa doručenia rozsudku (§ 362 ods. 1 C. s. p.).

46. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd rozsudok okresného súdu, ktorým žalobu žalobkyň 1/ a 2/ zamietol, ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, o ktorom súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C. s. p. a vo vzťahu ku ktorému žalobkyne 1/ a 2/ neprodukovali žiadne odvolacie námietky.

47. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a preto by mu voči žalobkyniam 1/ a 2/ patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zo spisu však žiadne trovy žalovanému nevyplývajú (nepodal vyjadrenie k odvolaniu žalobkyň 1/ a 2/), a preto z hľadiska hospodárnosti konania odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

48. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).